

Publicerad 2024-04-26 18:16 av Pommedeterre

En till dikt på temat längtan.

Än så länge

Än så länge syns dina märken på min hud

Att inte veta

När jag kan luta hakan i ditt armveck igen

Där allt stillnar

Är självvald masochism

Mitt i oklarheten brinner ett försiktigt hopp

I den utdragna tystnaden spirar ett rungande vrål

Hör du min hud?

Hör du mina celler nu?

Vrålar du också av hunger?

Tillsammans

Förvandlas vrålen

Till gutturala morranden

När vi smakar

Ingen brådska

Ty i den går detaljerna förlorade

Detta dånande väsen av oss

Som matas

Av varje darrande andetag

Varje droppe av slem

Varje fråga innan varje impuls

Varje nej

Varje ja

Så klart, så tydligt.

Än så länge lyser minnena desto starkare än din frånvaro

Mina märken bleknar men jag äter noggrannt varje smula tills bara benen skramlar tomt

Och dånet går i ide.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Pommedeterre med Poeter.se id #234001 innehar upphovsrätten